

IMPACT FACTOR : 3.251

ISSN 2249 -2313

षण्मासिकी संस्कृतशोधपत्रिका

Half Yearly Peer Reviewed Sanskrit Research Journal

Vol. XII

April, 2019- September, 2019

No. 1

वर्षम् - १२, अप्रैल २०१९ - सितम्बर २०१९,

अङ्कः - प्रथमः

प्राचीसुधा

PRACI SUDHA

AN INTERNATIONAL PEER REVIEWED HALF-YEARLY SANSKRIT RESEARCH JOURNAL

“प्राचीसुधा” सुललिता बहुशास्त्रतत्त्व-
पूर्णा जगज्जनहिताऽखिललोकमान्या ।
आध्यात्मिकीं सुखकथां परिवेषयन्ती
संराजतां निराभिमानबुधेषु नित्यम् ॥

सम्पादकः सञ्चालकश्च

प्रो. विश्वनाथस्वाङ्ग

सहयोगिसम्पादकाः

डॉ. युधिष्ठिरसाहू

डॉ. लक्ष्मीनारायणबेहेरा

डॉ. विघ्नेश्वरमिश्रः

पुरुषोत्तमप्राच्यविद्याशोधप्रतिष्ठानम्, पुरी, ओडिशा
PURUSOTTAM RESEARCH ACADEMY OF INDOLOGY
SARVODAYA NAGAR, PURI - 752002, ODISHA

अश्वमेधयागे ब्रह्मोद्यप्रसङ्गः

डॉ. शत्रुघ्नपाणिग्राही

वेदः भवति यज्ञप्रधानः। शुक्लयजुर्वेदस्य प्रथमाध्यायतः आरभ्यः ऊनचत्वारिंशत्तमाध्यायं यावत् यज्ञकर्मसम्पादनार्थं श्रुत्युपदेशः प्राप्यते। तत्र शुक्लयजुर्वेदस्य द्वाविंशतितमाध्यायतः पञ्चविंशतितमाध्यायं यावत् अश्वमेधयागस्य वर्णनं दृश्यते। यागे देवतायाः प्राधान्यं दृश्यते। कमपि देवमुद्दिश्य द्रव्यस्य त्यागः यागः इति कथ्यते^१। येषां यज्ञानां साक्षात् श्रुतिषु विधानमुपलभ्यते ते श्रौतयज्ञा उच्यन्ते। येषां विधानं गृह्य-धर्मसूत्रेषु क्रियते ते स्मार्तयज्ञा भवन्ति। अश्वमेधयागः श्रौतयागः वर्तते। अस्मिन् यागे अश्वः द्रव्यरूपेण स्वीक्रियते। ऐतरेयब्राह्मणे^२ शतपथब्राह्मणे^३ च पुरुष-अश्व-गो-अवि-अजाख्यानां पञ्चविधानां पशूनां निर्देश उपलभ्यते। तत्रैव पञ्च पशवो मेध्या उक्ताः^४। अतः अश्वमेध इति नामकरणं जातम्। ब्रह्महत्यादोषदूरीकरणार्थमयं यागः परिपाल्यते। भगवता रामचन्द्रेणापि अयं यागः सम्पादितः। अस्य कर्मणोऽधिकारी अभिषिक्तः सार्वभौमो राजा भवति। फाल्गुनमासे शुक्लपक्षे अष्टम्या नवम्या वा तिथावस्यारम्भः क्रियते^५। अश्वमेधाय यस्य अश्वस्य वरणं क्रियते तस्य पूर्वोऽर्धभागः कृष्णः, पश्चात्तनो भागः श्वेतः, ललाटे च शकटाकारं श्वेतं चिह्नं चेति अपेक्षितम्^६। अश्वमेधीयोऽश्वः ईशान्यां दिशि उत्सृज्यते। तम् अस्त्रकवचधारिणः अश्वरक्षिणो अनुयान्ति। ते एक संवत्सरपर्यन्तमश्वं भ्रामयित्वा प्रत्यानयन्ति। एकवर्षं यावत् अयं यागः प्रचलति। तत्रावसरे ऋत्विजः यत् परस्परं वार्तालापं कुर्वन्ति स ब्रह्मोद्यप्रसङ्ग इति कथ्यते।

वपाहोमात्प्राक् चतुर्भिः ऋग्भिः पूर्ववद् उक्तिप्रयुक्त्या सदोमध्ये गत्वा होता अध्वर्युश्च संवादं कुरुतः^७। तत्र होतारं ब्रह्मा पृच्छति यूपमभितः। मन्त्रेणापि निगदितमस्ति यत् यूपस्य दक्षिणत उदङ्मुखो ब्रह्मा यूपोत्तरतो दक्षिणामुखं होतारं पृच्छति^८। अष्टादश ऋचो ब्रह्मद्यसंज्ञाः ब्रह्मोद्यं नाम अत्र परस्परसंवादः। तत्र आदौ होता अध्वर्युं चतुरः प्रश्नान् पृच्छति। कः स्वित् एकाकी असहायो भूत्वा चरति गच्छति? कः स्वित् विनष्टः सन् पुनर्जायते उत्पद्यते? किं स्वित् हिमस्य भेषजम् औषधम्? किं स्वित् आवपनं महत्^९? आ समन्ताद् उप्यते यस्मिंस्तदावपनस्थानं वर्तते।

होत्रा पृष्ठानां प्रश्नानाम् उत्तराणि ददाति अध्वर्युः। यथा- सूर्य-इत्याचष्टे होता अध्वर्युं प्रति वक्ति^{१०}। सूर्योऽसहायो भूत्वा गच्छति। अनेन होता अध्वर्युश्च यजमाने ब्रह्मवर्चसं धत्तः। यथा - अंसौ वा आदित्य एकाकी चरत्येष ब्रह्मवर्चसं ब्रह्मवर्चसमेवास्मिंस्तद्धते^{११}। चन्द्रमाः क्षीणः पुनर्जायते वर्धते अनेनायुर्द्धते। श्रूयते यथा - “चन्द्रमा वै जायते पुनरायुरेवास्मिंस्तद्धते”^{१२}। हिमस्य भेषजमग्निः अनेन तेजो धृतम्। यथा - “अग्निर्वै हिमस्य भेषजं तेज एवास्मिंस्तद्धते”^{१३}। भूमिरियं लोके आवपनम् अनेनास्मिन् प्रतिष्ठां धत्ते। यथा - “अयं वै लोक आवपनं महदस्मिन्नेव लोके प्रतितेष्ठति”^{१४}। अस्मिन् ब्रह्मोद्यप्रसङ्गे शुक्लयजुर्वेदीयमन्त्रमाध्यमेन उत्तरं होता ददाति^{१५}। यथा-

“सूर्य एकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः।

अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महत्^{१६}॥” इति ।

अश्वमेधयागे होता संवादात् प्राक् अध्वर्युं पृच्छति । तदनन्तरम् अध्वर्युः प्रश्नानाम् उत्तरं ददाति । अधुना अध्वर्युः होतारं प्रति पृच्छति- हे होतः! किं स्वित् सूर्यसमं ज्योतिः? किं स्वित् समुद्रसमं सरः? किं स्वित् पृथिव्यै वर्ष्यम्? कस्य मात्रा परिमाणं वा न विद्यते?^{१७} एतेषां चतुर्णां प्रश्नानाम् उत्तराणि ददाति होता। सूर्यसमं ज्योतिः ब्रह्म अस्ति। अन्तरिक्षं समुद्रसमं सरं वर्तते। यतोऽहि वृष्टिः भवति। पृथिव्याः सकाशात् इन्द्रः वर्षीयान् बृहत्तरः विद्यते। गोः मात्रा इयत्ता न विद्यते यज्ञधारकत्वात्^{१८}। एवंविधाभिः पुनः चतसृभिः ऋग्भिः होतृ-अध्वर्योः संवादो भवति। सः संवादः पूर्वोक्तस्य ब्रह्महोत्रोः संवादरूपेण पठितस्य मन्त्रस्य पुनरुक्तिः विद्यते। होता ब्रह्माणं पृच्छति^{१९}। हे ब्रह्मन्! का स्वित् पूर्वचित्तिः आसीत्? किं स्वित् बृहद्द्वयः आसीत्? का स्वित् पिलिप्पिला आसीत्? का पुनरासीत् पिशाङ्गिला^{२०}? एते चत्वारः प्रश्नाः ब्रह्मणे होत्रा पृष्ठाः। ब्रह्मा होतारं प्रति वक्ति। स प्रश्नान् व्याकरोति यथा- “द्यौरिति प्रत्याह”^{२१}। पूर्वचित्तिः पूर्वस्मरणविषया द्यौर्वृष्टिरासीत्। द्यौःशब्देन वृष्टिर्लक्ष्यते सर्वप्राणिनाम् इष्टत्वात्। श्रूयते यथा- द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिर्दिवमेव वृष्टिमदरुन्धे^{२२}? इति! अश्वः बृहद्द्वयः आसीत्। अश्वशब्देन अश्वमेधो लक्ष्यते। अश्वमेधेन वयसेव स्वर्गमारोहतीत्यश्वमेधो वयः। अवतीति अविः पृथिवी पिलिप्पिलाऽऽसीत्। वृष्ट्या भूः पिलिप्पिला स्निग्धा भवति। “श्रीर्वै पिलिप्पिला”^{२३} इति श्रुत्या श्रयन्त एनामिति श्रीशब्देन भूरेव। रात्रिः पिशाङ्गिला आसीत्। पिशामिति रूपनाम। पिशं नाम रूपं गिलतीति पिशाङ्गिला। यतोहि रात्रौ सर्वाणि रूपाण्यन्तर्भवन्ति। श्रूयते च

“द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्च आसीद्वृहद्वयः।

अविरासीत्पिलिप्पिला रात्रिरासीत्पिशङ्गिला^{३५}।” इति ।

ब्रह्मा उद्गातारं ज्ञानाय पृच्छति^{३५}। हे देवसख उद्गात! यदि जानासि कदाचित् विचारः आवश्यकः। इदानीम् अहं त्वां पृच्छामि यत् यदा विष्णुः यज्ञम् अकरोत् तेषु गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निषु यागकुण्डेषु समस्तं विश्वं सर्वं भूतजातं वा प्रविष्टम् आसीत् न वा^{३६}? अस्य प्रश्नस्योत्तररूपेण उद्गाता कथयति येषु त्रिषु पदेषु विश्वं भुवनमाविशति यत्त्वया पृष्टं तेषु त्रिषु पदेषु गार्हपत्यादिषु त्वया सह अहमपि अस्मि। अतः यत्र समस्तं जगत् आहवनीयादिषु कुण्डेषु लीनमभवत् तत्रैव अहमपि यज्ञकर्म कुर्वन् अस्मि। परन्तु झटिति एव पृथिव्यादिलोकानां भ्रमणं विधाय आगच्छामि। ततश्च वक्ष्यामि अस्मिन् सन्दर्भे इति भावः। केन इति जिज्ञासायाम् उच्यते एकाङ्गेन एकाङ्गम् अत्र मनः। अत्र अन्तःकरणेन इन्द्रियेण मनसा सर्वं ज्ञात्वा अहं भवन्तं वक्ष्यामि इति भावः^{३७}। कथनस्यायमेवाभिप्रायः विद्यते यत् जगतः सर्वत्र जीवरूप ईश्वरः विद्यते। स एव परमात्मा पुरुषः सर्वव्यापकः वर्तते। पुनश्च उद्गाता ब्रह्मणे प्रश्नं करोति हे ब्रह्मन्! अहं पृच्छामि यत् स आत्मरूपः पुरुषः सांख्यपुरुषो वा केषु तत्त्वेषु वर्तते तथा च तस्मिन् पुरुषे कानि तत्त्वानि निहितानि सन्ति। उद्गातोः एतत्प्रश्ने ब्रह्मा कथयति-

पञ्चस्वन्तःपुरुष आविवेश तान्यन्तःपुरुषे अर्पितानि।

एतत्त्वात्र प्रतिमन्वानो अस्मि न मायया भवस्यत्तरो मत्।।^{३८} इति ।

इदानीं ब्रह्मोद्गातारं पृच्छति^{३९}। हे उद्गातः! अस्य कति विष्ठाः नाम कियन्ति अत्रानि? अक्षराणि च कति? होमाः कति? समिधः कति प्रकाराः? ऋतौ कति होतारः यजन्ति^{३९}? एतेषां पञ्चानां प्रश्नानाम् उत्तरं ददाति उद्गाता। अस्य यज्ञस्य षट् अत्रानि सर्वेषामत्रानां षड्रसात्मकत्वात्। अस्य यज्ञस्य शतमक्षराणि छन्दोभिर्यज्ञो निष्पाद्यते तानि च छन्दांसि गायत्र्यादीन्यतिधृत्यन्तानि चतुर्दशचतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुर्वर्णान्तराणि तेषां क्रमोत्क्रमगत्या द्वाभ्यां शतमक्षराणि भवन्ति। यथा गायत्रीछन्दसि चतुर्विंशतिः वर्णाः तथा अतिधृतिः षट्सप्तत्यक्षराः एवं द्वौ मिलित्वा शतमक्षराणि भवन्ति। अनेन प्रकारेण उष्णिक् २८ धृतिः ७२ एवं शतम्। अनुष्टुप् ३२ अत्यष्टिः ६८ एवं शतम्। अष्टिः ६४ बृहती ३६ एवं शतम्। अतिशक्वरी ६० पङ्क्तिः ४० एवं शतम्। शक्वरी ५६ त्रिष्टुप् ४४ एवं शतम्। अतिजगती ५२ जगती ४८ एवं शतम् अक्षराणि। अनेनाभिप्रायेण

प्राचीसुधा/अप्रैल २०१९ - सितम्बर २०१९

शतमक्षराणीत्युक्तम्। होमाः अंशीतिः अश्वमेधे एकविंशतिर्यूपाः तत्राग्निनिष्ट 23
मध्यमयूपेऽश्वतूपरगोमृगान्नियुक्ति इतरेषु षोडश पशुन् तत्र विंशति यूपेषु चतस्रोऽशीतः
पशवो भवन्तीत्यभिप्रायेणोक्तम्। तिस्रः समिधः अश्वतूपरगोमृगाः प्राजापत्याः पशवः
तद्रूपाभिः समिद्धिर्यज्ञो दीप्त इति तिस्रः समिधः वर्णिताः। यज्ञस्य वेदनेन हेतुना ते तुभ्यं
प्रवदामि। सप्त होतारो वषट्कन्तारः ऋतुयाजेषु यजन्ति।^{३१}

इदानीमुद्राता ब्रह्माणं पृच्छति यथा-

को अस्य वेद भुवनस्य नाभिं को द्यावा पृथिवी अन्तरिक्षम्।

कः सूर्यस्य वेद बृहतो जनित्रं को वेद चन्द्रमसं यतोजाः।।^{३२} इति ।

उद्रात्रा चत्वारः प्रश्नाः पृष्टाः। तेषाम् छत्तराणि ददाति ब्रह्मा। अस्य भुवनस्य
नाभिं कारणमहं जानामि। परब्रह्मैव जगत्कारणं जानामीत्यर्थः। द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं
च ब्रह्मणो विकारभूतमिति जानामि। बृहतः सूर्यस्योत्पत्तिकारणं ब्रह्मैव जानामि। अपि च
परमात्मनो जातं चन्द्रमहं वेद्मि^{३३}। यजमानः अर्धयुं पृच्छति यथा- यजमानोऽध्वर्युं पृच्छामि
त्वेति^{३४}। पृथिव्याः परमन्तमवधिभूतं पर्यन्तं त्वामहं पृच्छामि। किमस्ति भुवनस्य नाभिः
तदपि त्वां पृच्छामि। किमस्ति अस्वस्य वीर्यं त्वां पृच्छामि। किमस्ति वाण्याः परममुत्कृष्टं
स्थानं त्वां पृच्छामि^{३५}। अध्वर्युः यजमानं प्रत्याह^{३६}। इयं वेदिः उत्तरवेदिः पृथिव्याः
परः अन्तोऽवधिः। यदा पृथिव्यादयो लोका निःस्तृताः तदानीं पृथिवी सलिलमयी आसीत्।
तस्यास्तत्स्वरूपादारभ्य पृथिव्याः पृष्ठे यदाग्नेः प्रादुर्भावः समजनि तावति महति काले
पृथिव्यां विविधानि परिवर्तनान्यभूवन्। अतः पृथिव्याः वेदेश्च साम्यं स्वयं श्रुतिर्दशयति-
इयं वेदिः परो अन्तः पृथिव्याः। अयं यज्ञोऽश्वमेधः भुवनस्य प्राणिजातस्य नाभिः। श्रूयते
यथा - यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। स वै यज्ञ एव प्रजापतिः^{३७}, पशवो हि यज्ञः^{३८}। मनुनापि
उक्तं यथा-

अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते।

आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः^{३९}।। इति ।

अश्वस्य रेतोरूपः सोमः। अयं ब्रह्मा-नामकः ऋत्विक् वादः त्रयीरूपायाः परमं
व्योमस्थानम्। कारणं ब्रह्मणस्त्रिवेदसंयोगादित्यर्थः।

अतः निष्कर्षरूपेण वक्तुं शक्यते यत् आत्मसाक्षात्कार एव मनुष्यजीवनस्य
अन्तिमसोपानं वर्तते। यमारूढ्य मानवजीवनं कृतकृत्यं सम्पद्येत। परन्तु तदर्थं श्रेष्ठकर्म
अपि अपेक्ष्यते। यज्ञो वै श्रेष्ठतमं कर्म^{४०} इति ब्राह्मणवचनानुसारम्

सन्दर्भाः

१. देवतोद्देश्येन द्रव्यत्यागो यागः - कात्यायनश्रौतसूत्रे- १/२।
२. ऐतरेयब्राह्मणे- २/८।
३. शतपथब्राह्मणे- १/२/३/६-७।
४. पुरुषं वै देवाः पशुमालभन्त। तस्मादालब्धान्मेध उदक्रामत्। सोऽश्वं प्राविशत्।
तस्मादश्वो मेध्योऽभवत् - ऐतरेयब्राह्मणे- २/८-९।
५. कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/१/२।
६. शतपथब्राह्मणे- १३/४/२/४।
७. प्राग्वपाहोमाद् होताध्वर्युः सदसि संवदेते चतसृभिः-कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/७/१०।
८. ब्रह्मा पृच्छति होतारं यूपम् अभितः कः स्वित्काकीति- तत्रैव- २०/५/२०।
९. कः स्वित्काकी चरतिं क उ स्वित्जायते पुनः।
किं स्वित्द्विमस्य भेषजं किंवावपनं महत्।। शुक्लयजुर्वेदे- २३/४५।
१०. कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/५/२१।
११. शतपथब्राह्मणे- १३/२/६/१०।
१२. तत्रैव- १३/२/६/११।
१३. तत्रैव- १३/२/६/१२।
१४. तत्रैव- १३/२/६/१३।
१५. कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/५/२१।
१६. शुक्लयजुर्वेदे- २३/४६।
१७. किं स्वित् सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः।
किं स्वित् पृथिव्यै वर्षीयः कस्य मात्रा न विद्यते।। इति तत्रैव- २३/४७।
१८. ब्रह्म सूर्यसमं ज्योतिर्द्यौः समुद्रसमं सरः।
इन्द्र पृथिव्यै वर्षीयान् गोस्तु मात्रा न विद्यते।। इति तत्रैव- २३/४८।
१९. होता ब्रह्माणं का स्वित्काकीति- कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/५/२२।
२०. का स्वित्काकीत्पूर्वचित्तिः किं स्वित्काकीद्बृहद्वयः।
का स्वित्काकीत् पिलिप्पिला का स्वित्काकीत्पिंशङ्गिला।। शुक्लयजुर्वेदे- २३/५३।
२१. कात्यायनश्रौतसूत्रे- २०/५/२३।
२२. शतपथब्राह्मणे- १३/२/६/१४।

प्राचीसुधा/अप्रैल २०१९ - सितम्बर २०१९

25

२३. तत्रैव-१३/२/६/१६।

२४. शुक्लयजुर्वेदे-२३/५४।

२५. कात्यायनश्रौतसूत्रे-२०/७/११।

२६. पृच्छामि त्वा चितये देवसख यदि त्वमत्र मनसा जगन्थ।

येषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वष्टस्तेषु विश्वं भुवनमाविवेश।। शुक्लयजुर्वेदे-२३/४९।

२७. अपि तेषु त्रिषु पदेष्वस्मि येषु विश्वं भुवनमाविवेश।

सद्यः पर्येमि पृथिवीमुत द्यामेकेनाङ्गेन दिवो अस्य पृष्ठम्।। तत्रैव-२३/५०।

२८. तत्रैव-२३/५२।

२९. उत्तरौ च कत्यस्येति- कात्यायनश्रौतसूत्रे-२०/७/१३।

३०. कत्यस्य विष्ठाः कत्यक्षराणि कति होमासः कतिधा समिद्धः।

यज्ञस्य त्वा विदथा पृच्छमत्र कति होतार ऋतुशो यजन्ति।।

शुक्लयजुर्वेदे-२३/५७।

३१. षडस्य विष्ठाः शतमक्षराण्यशीतिर्होमाः समिधो ह तिस्रः।

यज्ञस्य ते विदथा प्रब्रवीमि सप्त होतार ऋतुशो यजन्ति।।

तत्रैव - शुक्लयजुर्वेदे-२३/५८।

३२. तत्रैव-२३/५९।

३३. वेदाहमस्य भुवनस्य नाभिं वेद द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्।

वेद सूर्यस्य बृहतो जनित्रमथो वेद चन्द्रमसं यतोजाः।। तत्रैव -२३/६०।

३४. कात्यायनश्रौतसूत्रे-२०/७/१४।

३५. पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य नाभिः।

पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम।।

शुक्लयजुर्वेदे-२३/६९।

३६. इयं वेदीरित्यध्वर्युः- कात्यायनश्रौतसूत्रे-२०/७/१५।

३७. कौषीतकिब्राह्मणे-१०/१,१३/१,२५/११।

३८. शतपथब्राह्मणे-३/१/४/९,३/२/३/११।

३९. मनुस्मृतौ-३/७६।

४०. शुक्लयजुर्वेदे-१/१,शतपथब्राह्मणे-१/७/१/५,

तैत्तिरीयब्राह्मणम्-३/२/१/४।

—०—

सहायकाचार्यः, वेदविभागः,

श्रीसोमनाथसंस्कृतयुनिवर्सिटी, बेरावलम्, गुजरातराज्यम् ।